

Til § 7.

Af Bekostningshensyn har man ikke kunnet erstatte alle dem af de nuværende faste Underofficerer af Linien, som man — under Hensyn til det formindskede Antal Afdelinger og det formindskede Antal faste Liniebefalingsmænd indenfor disse — vilde faa Brug for, med Befalingsmænd af Officiantgruppen. En Del maa skaffes ad anden Vej. Desuden er det — som nævnt i Bemærkningerne til § 3 — nødvendigt at skaffe et betydeligt større Antal „faste Underofficerer af Reserven“ end nu, og endelig maa man have et Gennemgangsled til Rekruteringen af Officiantgruppen. Disse tre Spørgsmaal er søgt løst under eet ved den i Forslagets §§ 94 og 98 omtalte Ordning.

Korporaler, som selv ønsker det og findes egnede, kan i et efter Behovet afpasset Antal gennemgaa en 1-aarig Sergentskole, hvorefter de bestaaede udnævnes til *Sergenter af Reserven*. Som Vederlag for den Undervisning, de har modtaget, og som er beregnet paa ogsaa at komme dem til Nytte i det civile Liv, skal alle, der har gennemgaaet Skolen, gøre 1 Aars Tjeneste ved Hæren, de ikke bestaaede som Korporaler, de bestaaede som Sergenter af Reserven. Efter dette Aars Forløb skal de af Sergenterne, der ønsker Uddannelse til Officiant og findes egnede, gøre endnu 1 Aars Tjeneste og kan da i et efter Behovet afpasset Antal optages i Officersskolens Officiantklasse for at gennemgaa Uddannelsen til Officiant. De øvrige Sergenter af Reserven hjemsendes med Forpligtelse til endnu i 6 Aar at staa til Hærens Raadighed og møde til 30 Dages Øvelse aarlig — hvorfor de modtager et aarligt Honorar og Indkommanderingstillæg under Øvelserne ligesom de faste Befalingsmænd af Reserven nu. Efter de 6 Aars Forløb er de — saafremt de ikke efter Ønske genansættes i ledige Sergentsnumre i Reserven — stillede som andre værnepligtige, møder altsaa kun, naar disse genindkaldes, d. v. s. under normale Fredsforhold ikke mere, men paa Grund af den solide Uddannelse, de har faaet, kan man endnu i nogle Aar ved Mobilisering anvende dem i Stillinger, der i Krigstid bør besættes med Sergenter af Reserven. Derved har man kunnet indskrænke Tallet af dem, til hvilke man ellers skulde yde Honorar og Indkommanderingstillæg.

Til § 9.

Embedsmændene i *det tekniske Korps* — Generaltøjmasteren, Direktører og Underdirektører — er af praktiske Hensyn gjort til Officerer af de tilsvarende Grader, dog lønnede som Embedsmændene nu. De *hidtilværende Officianter* gaar — i den Udstrækning, Forholdene tillader — enten over i den nye Officiantgruppe eller — for saa vidt deres Stillinger fordrer særlig teknisk Uddannelse — over i den nye Gruppe: „*Teknikere*“.

Ved *Forplejningskorpset* er Intendanten og faste Underintendanten bortfaldet, da Regnskabsføringen overtages af de nye Befalingsmænd af Officiantgruppen.

Betegnelsen „Generalintendant“ er erstattet med „Chefen for Forplejningskorpset“ (ligestillet med Oberst).

Ved *Lægekorpset (Dyrlægekorpset)* er ligeledes Betegnelsen „Generallæge“ („Stabsdyrlæge“) erstattet med „Chefen for Lægekorpset“ („Dyrlægekorpset“), begge ligestillede med Oberst. Desuden er Betegnelsen „Korpslæge“ („Korpsdyrlæge“) for den laveste Grad bortfaldet, for at der ikke skal skabes Forvirring, idet „Korps-officiant“ er foreslaaet indført som Betegnelse for den højeste Grad i Officiantgruppen. I Stedet derfor er det foreslaaet at slaa Korpslæger (Korpsdyrlæger) —